

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem ve věci

žalobce: T. K.
bytem X

proti
žalovanému: Krajský úřad Jihomoravského kraje
sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 7. 2023, č. j. JMK 105876/2023, sp. zn. S-JMK 94167/2023 OSPŽ-Nah,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Městský úřad Slavkov u Brna (dále jen „městský úřad“) rozhodnutím ze dne 20. 3. 2023, č. j. MUSLV-SC/39378-2023/Kac (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), rozhodl tak, že 1. výrokem zastavil řízení vedené proti B. F. ve věci přestupku proti občanskému soužití dle § 7 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona č. 251/2016 o některých přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“), kterého se měla dopustit výhružkou „nech toho nebo dostaneš“, čímž měla jinému vyhrožovat újmou na zdraví, neboť skutek není přestupkem. Výrokem 2. zastavil

řízení vedené proti žalobci ve věci přestupku proti občanskému soužití dle § 7 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona o přestupcích, kterého se měl dopustit výhružkou panu J., že si na něj počká, že mu rozbije hubu a že si to s ním vyřídí, čímž měl jinému vyhrožovat újmou na zdraví, neboť skutek není přestupkem. Dále uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití dle § 7 odst. 1 písm. c) bod 4 zákona o přestupcích, kterého se dopustil tím, že dne 1. 5. 2022 ve 14:15 hodin před domem na adrese Komenského nám. 330, Slavkov u Brna, udeřil B. F. rukou do zad do oblasti ramene, čímž se úmyslně dopustil hrubého jednání. Městský úřad upustil od uložení sankce, jelikož samotné projednání věci podle něj postačí k nápravě pachatele a uložil žalobci povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Žalovaný odvolání žalobce vůči bodu 1. výroku zamítl jako nepřipustné, vůči ostatním výrokům jej zamítl a prvostupňové rozhodnutí v tomto rozsahu potvrdil.

II. Obsah žaloby

3. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu. Namítá, že se ve správním řízení snažil prokázat, že je ze strany sousedů dlouhodobě terčem šikany. Správní orgány jeho důkazy vyhodnotily jako nepřesvědčivé. Podle žalobce je složité šikanu prokázat. Šikanovaný je žalobce od roku 1968. Za komunismu musel žalobce ze Slavkova dokonce utéct. Sousedé vykrádali jeho poštovní schránku, nechtěli žalobce pustit na schůzi, bouchali sešity o stůl, zesměšňovali jej ad.
4. Ze správního spisu městského úřadu se ztratil doklad (žalobce neví, který konkrétně) a žalobce čekal, že si jej přestupková komise ještě pozve. Žalobce nemohl upřesnit své odvolání, protože příslušná pracovnice měla dovolenou ještě týden po jeho odpovědi. Žalobce je v nynější věci obětí, řízení nezavinil, a proto nechce platit jeho náklady.
5. Ve výpovědích jsou rozpory. Svědci jsou proti žalobci spolčení. Svědek J. útok neviděl, byl otočen opačně a vystupoval z auta. Žalovaný rozpory ve výpovědi svědka J. nezkoumal. Paní F. žalobce nazýval, jak uvedeno, nezpůsobil ji však žádnou újmu, jenom jí důrazně pohrozil.
6. Žalobce v žalobě explicitně nenavrhuje, jak by měl soud rozhodnout. Z obsahu žaloby je však zřejmé, že usiluje o zrušení napadeného rozhodnutí ve vztahu k výrokům 3. a následujícím, jimiž bylo rozhodnuto o vině žalobce a o byla mu uložena povinnost nahradit náklady řízení.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný uvádí, že se ztotožňuje s prvostupňovým rozhodnutím. Svědek J. byl vzdálen od situace asi 10 m a musel s přehledem konflikt vidět, ať už byl vůči němu v jakémkoliv úhlu. Výpovědi obou svědků a poškozené spolu vzájemně korespondují a není mezi nimi žádná zásadní odchylka ani rozpor. Žalobce sice popřel úder do zad, fyzický kontakt však připustil. Žalovaný proto navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

8. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.

9. Žaloba **není** důvodná.

10. Předně považuje zdejší soud za nutné předeslat, že *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vyhovující, obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta“* (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78). Jako konkrétní žalobní body, ke kterým by se mohl soud konkrétně vyjádřit, bylo možné považovat pouze takové námitky, z nichž bylo možné jasně dovodit, z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené (tj. nikoliv například pouze prvostupňové) rozhodnutí za nepřezkoumatelné či nezákonné. Není úkolem soudu, aby blíže nespecifikovaná obecná konstatování žalobce sám rozváděl, a dotvářel tak za žalobce znění žalobních námitek.
11. Městský úřad ve svém rozhodnutí uvedl, že bylo nade vši pochybnost prokázáno, že žalobce se vůči paní F. dopustil hrubého jednání, když po předchozím verbálním konfliktu přistoupil k fyzickému útoku, úderu rukou do zad v oblasti ramene. Úder nebyl nijak silný, byl však proveden do zad, když byla poškozená otočená k žalobci zády, což samo o sobě překračuje hranice běžné neslušnosti. O to závažnější bylo jednání žalobce vzhledem k rozdílu ve věku a tělesných proporcích žalobce a poškozené. Žalobce popsal situaci jinak, nicméně fyzický kontakt připustil. Zatímco výpovědi svědka a poškozené se po celou dobu shodují, žalobcova verze se během řízení o přestupku měnila. Městský úřad proto vyhodnotil jako věrohodné shodné výpovědi svědka a poškozené. Jednání, kterého se žalobce dopustil, je vzhledem ke zmíněným okolnostem nutné považovat za hrubé jednání. Vzhledem k tomu, že žalobce jednal v afektu, uložení sankce by mohlo zbytečně vyostřit situaci mezi dotčenými osobami, a projednání přestupku zároveň postačí k nápravě žalobce, upustil městský úřad od potrestání.
12. Žalobce namítá, že je dlouhodobě šikanován a že jen proto došlo k vyhrocené situaci, která byla správními orgány posouzena jako přestupek. Skutečnosti, které žalobce uvádí k údajné šikaně jeho osoby však podle zdejšího soudu nejsou pro nyní posuzovanou věc relevantní. Žalobce neoznačil konkrétní osoby, které se měly různých schválností vůči němu dopouštět ani svá tvrzení nijak jinak nekonkretizoval (místem, časem či jinými okolnostmi). Stěžejní však je, že desetiletí trvající příkoří, které žalobce popisuje tak jako tak nevylučuje protiprávnost fyzického útoku na jinou osobu (který žalobce nepopírá, pouze během správního řízení uváděl, že k němu došlo jinak), ani útok verbální. Jinak by bylo možné pohlížet na provokaci či schválnosti těsně před útokem. Takové okolnosti však žalobce netvrdí. Žalobce v žalobě nepopírá, že k útoku došlo a zdejší soud žádné pochybnosti o zjištěných učiněných správními orgány nepojal. S tím, že se žalobce přestupku tak, jak byl správními orgány popsán dopustil, se proto zdejší soud ztotožňuje. Ani přiložené důkazy tvrzených schválností, proto není důvod provádět.
13. Podle žalobce byli svědci vůči němu předpojatí a v jejich výpovědích jsou rozpory. Zdejší soud se ani s jedním z těchto tvrzení neztotožnil. Z ničeho (kromě nepodložených tvrzení žalobce) nevyplyvá, že by svědek a poškozená byli domluvení, či vypovídali schválně tak aby ublížili žalobci. Obsah obou výpovědí je pak v části týkající se přestupku, kterého se žalobce dopustil shodný. Svědek sice vypověděl, že situace s policisty se stala až další den,

nicméně na opravu žalobcem reagoval, že opravdu mohlo jít o jeden a týž den. Sám žalobce pak připouští, že ke konfliktu v místě a čase došlo, odlišně popisuje pouze detaily. Soud se ztotožnil s hodnocením výpovědí správních orgánů a má také za to, že výpovědi svědka a poškozené jsou v tomto ohledu důvěryhodnější.

14. Žalobce dále namítá, že nemohl doplnit své odvolání, protože zaměstnankyně městského úřadu byla během lhůty k tomu určené na dovolené. K této námitce lze toliko poznamenat, že absence konkrétní úřednice nemá vliv na možnost žalobce činit ve správním řízení úkony. Žalobce se mohl na městský úřad obrátit poštou, telefonicky či odvolání doplnit osobně vůči jinému úředníkovi. To se zřejmě stalo, jelikož ve správním spise je založeno doplnění odvolání. V tom žalobce pouze uvádí, že prvostupňové rozhodnutí napadá v celém rozsahu. Doplnění odvolání tedy zjevně nic nebránilo.
15. Žalobce dále namítá, že se ze správního spisu ztratil doklad. Neví však o jaký doklad mělo jít. Ani tuto námitku neshledal zdejší soud důvodnou. Soud totiž vychází z předpokladu, že správní spis zaslaný mu žalovaným je kompletní. Tento předpoklad lze samozřejmě zpochybnit či dokonce vyvrátit, nikoliv však na základě prostého tvrzení, že se z něj ztratil „nějaký“ doklad. V tomto ohledu ani není zřejmé, co by měl podle žalobce tento doklad, kdyby ve spise založený byl, na posouzení věci změnit.
16. Žalobce konečně nepovažuje za spravedlivé, že má platit náklady řízení. Podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich *správní orgán uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Pokud bylo rozhodnutí o přestupku zrušeno jiným orgánem veřejné moci a tato skutečnost má za následek nesplnění podmínek pro uložení náhrady nákladů řízení, správní orgán nabrazené náklady vrátí.* Žalobce byl prvostupňovým rozhodnutím uznán vinným ze spáchání přestupku. Žalovaný i zdejší soud se s tímto závěrem výše ztotožnili. Městský úřad proto postupoval správně, když v souladu s citovaným ustanovením žalobci uložil povinnost uhradit náhradu nákladů řízení.

V. Závěr a náklady řízení

17. Ze shora uvedených důvodů krajský soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
18. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 s. ř. s. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19. prosince 2024

JUDr. Petr Polách v. r.

samosoudce